

[Industriministeren]

6 i lov om aktieselskaber. Der kan således træffes beslutning om optagelse af lån mod obligationer eller andre gældsbreve på visse betingelser og nærmere angivne vilkår.

Obligationerne er ikke en erstatning for aktiekapital. Obligationerne kan være udstedt som erstatning for anden form for lånefinansiering. Udstedelse af konvertible obligationer kan være en fornuftig finansieringsform, men den er ikke særlig udbredt i Danmark.

Valget mellem udstedelse af obligationer eller aktier er et spørgsmål om valg af kapitalstruktur for det enkelte selskab.

Danske statsvirksomheder, der privatiseres, organiseres som oftest som statsaktieselskaber gennem vedtagelse af en privatiseringslov. Dette sker på et solidt kapitalgrundlag.

Hvor der er tale om underskudsgivende virksomheder, er det i særlig grad ønskeligt, at selskabet ved privatiseringen får en høj soliditet, således at investorer, medarbejdere, medkontrahtenter og kreditorer har tillid til, at selskabet har de fornødne økonomiske ressourcer til at opnå et positivt driftsresultat og dermed en tilfredsstillende rentabilitet på længere sigt.

Jeg mener derfor ikke, at det er særlig fordelagtigt ved privatisering af underskudsgivende statsforetagender at udstede konvertible obligationer.

Spm. nr. S 898

Til *justitsministeren* (10/6 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Med hvilken lovmedholdelighed opkræver ministeren nu betaling for kørekort, pas m.v. for perioden fra 13. april 1992, indtil det vedtagne lovforslag L 274 (forslag til lov om ændring af visse love inden for Justitsministeriets område. (Betalingsbestemmelser)) trådte i kraft?«

Begrundelse

Spørgeren finder det højst beklageligt, at ministeren på den måde opkræver gebyrer med tilbagevirkende kraft, specielt når det er slået fast, at opkrævningen var ulovlig.

Ministeren gentager således sine ulovligheder trods adskillige udtalelser fra eksperter.

De personer, der har modtaget ydelser i perioden, hvor opkrævning af gebyrer var standset, skal naturligvis afvente afgørelsen af, om

der skal betales penge tilbage eller ej, og først på det tidspunkt kan der eventuelt ske opkrævning af beløbene.

Svar (17/6 92):

Justitsministeren (Engell):

Ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 418 af 1. juni 1992 ophævedes bekendtgørelse nr. 246 af 12. april 1992 om midlertidig suspension af opkrævning af visse gebyrer og formålsbestemte afgifter inden for Justitsministeriets område.

For så vidt angår perioden fra den 13. april til og med den 23. april 1992 fremgår det af § 2 i den førstnævnte bekendtgørelse, at gebyrer og afgifter, som i medfør af § 1 i bekendtgørelse nr. 246 af 12. april 1992 ikke er opkrævet, kan opkræves efter de hidtil gældende regler.

Justitsministeriet har samtidig i en cirkulæreskrivelse af 1. juni 1992 anmodet politimestrene (politidirektøren) om at tage initiativ til opkrævning for ydelser, der er leveret uden betaling på politiets område i perioden fra den 13. april 1992 til og med den 23. april 1992.

Spørgsmålet om genoptagelse af gebyropkrævningen har nær sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte tilbagebetalingsordninger vedrørende de hidtil opkrævede gebyrer.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke retligt grundlag for at iværksætte sådanne tilbagebetalingsordninger.

Det bemærkes herved,

- at der i lovgivningen har været udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om gebyrer og afgifter. Reglerne er udformet i bekendtgørelser, som er kundgjort i Lovtidende, og gebyrerne har haft den fornødne bevillingsmæssige indtægtshjemmel på selve finansloven,

- at Justitsministeriet i besvarelsen af en række spørgsmål fra Finansudvalget og fra medlemmer af Folketinget gentagne gange har redegjort for den retsopfattelse, der har ligget til grund for ministeriets opkrævning af gebyrer. Også størrelsen af de opkrævede gebyrer er oplyst i en række sammenhænge, herunder i finanslovens anmærkninger og i besvarelsen af en række spørgsmål fra Folketinget,

- at kammeradvokaten i sit responsum har udtalt, at Justitsministeriet ikke ved fastsættelsen af gebyrerne har overskredet grænserne for det skøn, der er indeholdt i hjemmelsgrundlaget,